

Donderdag

den 30 April.

FRANKFORT, den 25sten April.

Het Konstantinopel wordt van den 1sten April, gemiddeld, dat de Grooten Heren, den 10^{den} Maart, het nieuw gebouwde Divanbaje, van den Kapitan zelf heeft ingewijd. Zijne Hoogheid verrichtte de Vrijdags-godsdiensdienst in éénre, in het binnenste van het hofgebouw, gestichtte kapel, en keerde, na het houden van den avondmaaltijd, naar Beschiktasch weder. Den 15^{den} hebben de grootwaardigheids-bekleeders, het giethuis, de geweerfabriek en de nieuw gebouwde krijgsschool voor de garde bezocht. De, door de bemoeijingen van den zaakkundigen geheim-krijgsraad, Ahmed Fousie pacha, aangeschafte stoom-machines der geweerfabriek, alsmede de, gedurende den loop van ééne maand, vervaardigde geweren en in het geheel gegoten kanonnen, werden alle voor-treffelijk wel bewerkt bevonden. In de nieuwe krijgsschool gaf een gedeelte der officieren en manschappen aan de hooge commissie van onderzoek de treffendste proeven huurer, in korten tijd, gemaakte vorderingen in de nieuwe militaire wetiek.

— De jongste berichten van Alexandriën bevelzen, dat er noch in het staatkundige, noch in den handel iets hoogenwaardig omgaat. Een algemeene stilstand van zaken heerscht hier, van wege de meer en meer toenemende pest. Het getal slagtoffers, hetwelk dagelijks eene proo-dier vreesselijke landplag wordt, belooft, wekelijks 150 a 200. Onder de inlanders maakt zij gewoonlijk de meeste menschenlevens weg, schoon de aangevoerde Franken er niet minder onder lijden. Geheel Egypte schijnt nu ten schouwtooneel harer verwoestingen gekozen te hebben. De eerste bewoners zien, in het warmer jaargetijde nog heviger woeden der pestziekte te moeten. Van Ibrahim terugkeeren naar Syrie was nog niets naders bekend. Hij bevindt zich nog altijd in Delta, zoo als zijnen vader in Opper-Egypte.

— In Weenen waren den 20sten April l. l., bij gelegenheid van Z. M. geboortedag alle schouwburggen geopend en geillumineerd, en werd er het nieuwe volkied gezongen. Den volgenden dag zou de verkiezing van den nieuwen grootmeester der Duitsehe orde plaats hebben, eerepost, door den dood Zijner Keiz. Hoogheid den Aartsh. Antoon opgevallen is. Men meende algemeen, dat de keiz. zich tot den Aartsh. hertog Maximiliaan van Este zou bepalen. Den daaraanvolgenden dag zou Z. M. de Keizer den vreemden gezanten audientie verleen, die herwaarts gereisd waren, om Z. M. met zijne troonsbekronning geluk te wenschen.

— Eenige dagen geleden is in deze hoofdstad een jonge Griek, met name Georges Tzavellas, zoon van den beroemden Kitso Tzavellas, aangekomen, wien het gelukt is zijner gevangenschap bij Achmet, pacha van Belgrado, te ontvlugten. Deze jongeling werd bij de verwoesting van Missolonghi met zijne moeder en zusters door Reschid-pacha gevangen genomen, die, in 1825, aan het hoofd van 30,000 Turken genoemde stad belegerde, en haar eerst den 22sten April 1826, met hulp des Egyptischen legers, kon vermeesteren. Achmet, wien de toen nog slechts eenjarige Tzavellas ten deel gevallen was, had hem in de Turksche godsdiensdienst doen opvoeden, en naderhand den titel van Beij toegekend, daar hij hem als zijn eigen zoon beminde. Te vergeefs wendde de vader alle pogingen aan, om zijn kind terug te koopen, daar het hem door tusschenkomst van den patriarch te Adrianopel had mogen gebeuren zijne vrouw in vrijheid gesteld te zien; terwijl eene zijner dochters met den pacha van Belgrado gehuwd was. « Al boodt gij mij zoo veel gouds als uw zoon zwaar is, — was het antwoord van Achmet — ik zou hem u niet willen afstaan.» Maar wat het goud niet vermogt, vermogt de list van den jongeling. Hoe naanwlettend ook bewaakt, wist hij zich met nog drie Grieksche slaven, die naar Wallachije zijn gereisd, van een schuitje meester te maken, en daarmede den Donau over te steken. Zijn edel voorkomen en zijne moedige onderneming uit liefde voor zijn Vaderland verschaften hem eene algemeene belangstelling.

— Berigten uit Berlijn, van den 24sten l. l., bevelzen, dat professor Zahn, die onafgebroken voortgaat, met zijne aangevangene opgravingen in Pompeji, op het einde der vorige maand eene nieuwe belangrijke ontdekking heeft gedaan, namelijk het vinden van veertien zilveren vazen en een schat van munten in een voor het overige weinig beteekenend huis der Strada di Mercurio, tegen over dat van Malea-ger; onder welke munten 29 gouden van den tijd des eersten Romein-

schet keizers waren. De hoogste kunstwaarde der vazen bepaald ziej tot de twee grootste, welke vijf daan daag en vijf daan in doosneds zijn, rondom met hoog gedreven beeldwerk versierd. De zelfde mededeeling boezemt ontdekking in van een bedroevend doodbericht vergezeld vats den voortsetteloozen kunstverzamelaar Durand, die, na den verlopen winter met de vermeerdering van zijn archeologische rijkdom in Rome te hebben doorgebracht, op zijn terug-rit te Florence is overleden. Zijne verzameling van antiquiteiten, is een voor zijn nageslacht veredruiswaardig gedenk teken van zijne onvermoeden ijver, geuefenden smaak en uitgebreide geleerdheid.

LONDEN, den 26sten April.

Door de voornaamste inwoonders van Dublin, op het voorstel van den lord-majoor der hoofdstad, een compatig advies aan den lord-lieutenant van Ierland, den graaf Huddington, gericht en overhandigd, ten bewijze van bezwering eerbied en eerbied voor zijn persoon en van leedwezen over zijn afsteden uit gekende betrekking. Gevoelde graaf, welke, tijdens de laatste dorst, zich gisteren reeds te Dublin naar Engeland zou scheep begeven, zal alzoo binnen weinige dagen in de uitoefening van het lorde-lieutenantschap over Ierland door den graaf Malgrave vervangen worden.

Van Z. M. constantinopel den 20sten Maart l. l. het officieel bericht ingekomen, dat dien dag bij den pacha van Konstantinopel het bevel was ontvangen om er een lazareet op te rigten, ten einde aan hetzelve alle uit Egypte komende schepen te doen quarantaine houden alvorens de reis naar Konstantinopel voort te zetten.

— Dit is het eerste bericht, mededeelend van William Pawcett, herigten uit Lisabon aangebragt tot den 12^{den} dezer, blijkens welke het aldaar volbrakt rustig was, en dat alle de te Spanje dezen dagen door agenten van don Miguel uitgestrooide geruchten van oproer en omwenteling in Portugal volstrekt valsch zijn.

De zaal, waar het groote proces voor het eer-paars, den Mei aartstaande, eenen aanvang zal nemen, is thans geheel voltooid. Zij laat niets te wenschen over, wat hare versieringen, maar wel wat hare ruimte betreft, om de talrijke menigte toehoorders te bevatten, die zich ongetwijfeld zullen verdringen, ter bijwoning der debatten. De plaatsen voor de beschuldigten ingeruimd, zijn voor twee honderd personen ingerigt 120 beklagden en 80 municipale gardes. De banken voor de getuigen charge en à decharge, ter regter en linker zijde der zaal, zullen ter naanwernood voor 400 personen toereikend zijn, die heeft van al de getuigen die gekoofd moeten worden. De tribunes worden berekend vijf honderd toehoorders te kunnen bevatten. De ministers, het corps diplomatique, de afgevaardigden, de matres van Parijs, en de colonels der nationale garde, hebben hunne afzonderlijke tribune. Zestig plaatsen zijn voor de dagbladschrijvers bestemd. De aan deze zaal grenzende vertrekken zijn bestemd, voor de toehoorders, die bij gebrek aan toegangsbijetten, geen plaats in het groote auditorium kunnen bekomen.

Men verhaalt, dat eenige pairs die gewoonlijk om hunne function van Parijs verwijderd blijven, er werklijk reeds zijn aangekomen, maar dat andere, daarentegen, die zich gewoonlijk in de hoofdstad ophouden, dezelve reeds hebben verlaten: zoodat men berekent, dat het getal der zitting nemende leden veel geringer zal zijn, dan dat hetwelk bij het in beschuldiging stellen der beklagden aanwezig was. Naar alle waarschijnlijkheid zal dit groote proces in de kamer der pairs den lang bezig houden. De kosten welke hetzelve zal veroorzaken, worden dagelijks op vijf duizend francs geschat, dus voor het geheele proces, over de vier maal honderd duizend francs.

Van den 27sten April.

Het hof van cassatie, huiusgewoon bij een groepen, heeft gisteren eene gesloten zitting gehouden, om te raadplegen over de vervolgingen tegen twee magistratspersonen, die eene daad zouden verrigt hebben regstreeks tegen den wil van het gouvernement in loopende, namelijk het verspreiden van intekenlijsten, ter goedmaking der boete, waartoe de National door de kamer der pairs is verwezen geworden. In weerwil van het geheim houden dier beraadslagingen, is het volgende oordeel aangaande niet te min uitgelekt. De heer Portals bevestigde den past

van voorzitter. De beide beschuldigen zijn *Dugole*, regter van Puy en *Matiou* regter-suppleant bij hetzelfde tribunal. Hunne verdedigers waren *Oudin-Barrot* en *Crémieux*. De heer *Dupin*, procureur-generaal heeft het openbaar ministerie waargenomen en geëischt, dat het hof de beide beschuldigen over hun gehouden gedrag ernstig zou onderhouden; maar het hof is verder gegaan dan deze eisch, en heeft deze onderhouding van zeer scherpe verwijten doen vergezeld gaan. Deze disciplinaire straf zal ongetwijfeld de beide magistrats-personen eenigen tijd van hun tractament berooven.

Gisteren avond hadden er weder groote ongeregdigheden aan de gezeskundige school, bij het onderwijs van den heer *Royer-Collard* plaats, die gedurende een uur niet in staat geweest is, zich te doen verstaan, en eindelijk de school heeft verlaten, gevolgd van eenige honderde leerlingen, die een bandeloos getier lange de straat hielden, en van tijd tot tijd de Marseillaise aanhieven.

In het *Journal de Calais* van den 22sten April leest men, dat aldaar een koffer is aangehouden aan een Engelschman toebehoorende, waarin zich een vaandel bevond uit eene dubbele stof zamengesteld, aan de éene zijde carmoijn-fluweel met het Spaansche wapen en helix aan de vier hoeken, rijk met goud geborduurd; aan de andere zijde wit satijn met de beeldtans der heilige maagd, en het devies: *Generalissimo del Ejército de Carlos V.*, zijnde het geheele vaandel met een gouden franje omgeven.

Het Fransche gouvernement heeft gisteren geene officiele depêches maar geheimde brieven van den 21sten uit Spanje ontvangen, welke het gerucht van het innemen van Bergara, door de Carlisten, verspreid, ten eenemale logenstraffen.

BRUSSEL, den 23sten April.

Het 2de legioen der burgerwacht van Brussel heeft den dag der doopplechtigheid van den Kruisprins met eenen maaltijd gevierd, bij welke gelegenheid gepaste toosten aan den Koning, de Koningin en den koninkliken Prins met ditbundige geestdrift zijn gedronken.

H. M. de Koningin der Franschen zou met haar geheel gevolg den 29sten weder naar Parijs vertrekken.

Men schrijft uit Mechelen van den 25sten dezer. Onze stad krijgt een veel levendiger aanzien uit hoofde van het op handen zijnde feest der inwijding van den ijzeren spoorweg, die, op een vastgestelden tijd, van hier de communicatie naar de vier uiteinden des rijks aanmerkelijk zal bespoedigen.

De stad Luik is met eene nieuwe industrie verrijkt, en wel met eene fabriek van pendules.

Naar men verneemt zal Z. M. de Koning, benevens Z. K. H. Prins *Frederik*, aanstaanden woensdag, en Z. K. H. de Prins van *Oranje* den volgenden dag naar Amsterdam vertrekken.

De Eerste-Kamer der Staten-Generaal is heden vergaderd geweest. Eerst morgen zullen derzelver werkzaamheden ten einde loopen.

Van den 28sten April.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 17^{den} April 1836, No. 79, zijn de navolgende benoemingen gedaan, als:

Tot procureur bij de regibank van eersten aanleg te Appingadam, *Mr. J. van Weerden*.

Tot procureur bij de regibank van eersten aanleg te Gorinchem, *M. van Aken van Henesse*.

Tot procureur bij het Hoog Gerechtshof te 's Gravenhage, *Mr. M. By sell*.

Bij koninklijk besluit van 22 April j. No. 70 is, lo. met wijziging van art. 10 van het bij besluit van 8 Augustus 1833, No. 35 goedgekeurde nieuwe tarief voor de vaarsluis en bruggelden op het groot Noord-Hollandsch kanaal afgeschikt de door zeeschepen verschuldigde verhooging van bruggelden voor den doortogt der bruggen bij nacht zoodanig dat, om het even of de doortogt bij dag of bij nacht geschied, slechts het enkele bruggeld, bij evengemeld artikel 10 bepaald, voor zeeschepen zal verschuldigd wezen;

2o. Met intrekking van het bepaalde bij het derde lid van het besluit van 7 Junij 1826, No. 14 bepaald, dat de ontvangst der alzo voor zeeschepen verschuldigde enkele bruggelden voortaan zal moeten gelden aan de Willemssluis, gesitueerd op het kanaal aan het Nieuwe Diep de vier sluisen en voor de jaarsluis, zoo als bij het 1ste lid van het aangehaalde besluit van den 3^{den} Junij 1826 is vastgesteld, in diervoege, dat dit een en ander, bij het inkomen van het kanaal op beide plaatsen, in eens voor de vier sluisen en voor de elf bruggen betaald, en de quitantie daarvan bij het uitvaren zal vertoond en ingetrokken worden; zullende overigens, voor zoo veel eenige zeeschepen den doortogt mochten doen van een gedeelte van het kanaal, de sluis en bruggelden slechts voor dat gedeelte behoeven te worden gekweten.

De Eerste-Kamer der Staten-Generaal heeft gisteren en eergisteren de bij haar aangehangene ontwerpen van wet onderzocht, en, in hare zitting van heden, zich vereenigd met het ontwerp van wet, nopens de organisatie der regterlijke magt, en dat tot intrekking der wet van 3^{den} Januarij 1810, betrekkelijk het onderhoud der dijken, terwijl zij het door de tweede kamer aangehangene ontwerp van wet, welke de gewone den kwijpenden toestand van den landbouw heeft verworpen. De werkzaamheden van de kamers thans afgesloten zijnde, behoudens de

ontwerpen van wet tot wijziging van den derden titel van het eerste boek, nopens nopens maatschappen en vennootschappen, en van de 8, 9, 10 en 11 titels van het tweede boek van het wetboek van koophandel, waaromtrent de overwegingen tot de volgende zitting zijn uitgesteld geworden, zoo zal morgen ten half elf ere de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal, in eene vereenigde vergadering der beide kamers, namens den Koning, worden gesloten.

AMSTERDAM, den 28sten April.

Beurs van den 27sten April.

Wij zijn heden zonder eenig staatkundig nieuws, en moet ik mij alleen bepalen, tot mededeeling der transactien, welke in publieke fondsen geschieden.

Holland. 2½ pCt. 56½ à 1½ veel gedaan; 5 pCt. 102½ à 1½ bij zeer geringe affaire, kansbiljetten 26½ verscheidene aanzienlijke posten verhandeld; oude en nieuwe sijnicaat zeer gezocht, het eerste 95½, 1½; 1½; het laatste 80½, 1½, 1½ met eenige koopers voor binnenlandsche rekening Aandeelen der Nederlandsche handel-maatschappij 106½ à 1½ bij geringe afdoeningen.

Spanje. Er heerschte veel handel in 5 pCt. perpetuelen, dezelve werden in groote partijen voor binnenlandsche rekening aangekocht en uitgegeven daardoor van 50½ tot 50½ toe, op welke hoopje zij zich nagenoeg staande hielden; in 3 pCt. werd minder handel gedreven; voor Duitsche rekening zijn eenige kleine postjes daarvan aangekocht geworden, welke den koers derzelve iets boven dien van gisteren verhef.

Rusland. Oude Russen 104½ à 1½. Nieuwe 104½ gedaan; Russen van 1831 en 1833 zonder verandering 99½ à 1½; roebels in kleine partijen 70½, 1½ ook 1½ gedaan.

Oostenrijk. Alle schuldbrieven van dezen staat waren goed te plaatsen, 5 pCt. metallieken 99½, 1½, dito 2½ pCt. 55½ gedaan. Weener barcò bij *Coll. en comp.* 5 pCt. 102; dito 4 pCt. 92 gedaan. Nieuwe Weener aandeelen 724 ook 725 f iets daarin omgezet.

Braziliaanen. Zeer gewild en van 88½ tot 89½ toe betaald; in de overige Zuid-Amerikaansche schuldbrieven vindt echter een achteruitgang plaats, doordien dezelve ook te Londen in prijs verminderd zijn.

Beurs van den 28sten April.

Wij hebben heden wederom nie's nieuws ter beurs.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. Deze effecten, welke op de jongste Landensche beurs van Zaterdag tot 68 geklommen waren, hebben ook hier een meer willig aanzien gekregen en werden partijen daarvan à 56½ voor Engelsche rekening aangekocht; doch kwam zoo veel voor binnenlandsche rekening ter markt, dat de koers zich niet daarboven verhef 5 pCt. 102½ à 102½. In kansbiljetten is veel gedaan; de koers heeft zich iets verbeterd 20½ à 1½ f. Beide sijnicaat gezocht 4½ pCt. 95½ en 3½ pCt. 80½ à 1½. Bijzonder aangenaam was het met aandeelen handel maatschappij welke van 106½ allengskens tot 107½ opklommen, doch wederom tot 107½ terug vielen en zich op den prijs handhaafden.

Spanje. Doordien alle deze schuldbrieven flauwweg van Antwerpen afkomen was ook hier de houding derzelve niet zoo gewild dan gisteren; 5 pCt. perpetuelen werden reeds in het begin à 50½ representeerd, 50½; 4 pCt. 49½ terug; 3 pCt. goed prijshoudend 31½ à 1½, zeer gevoelig was de achteruitgang in uitgestelde welke à 23 geopend spoedig tot 23 terug vielen en zich niet weder daarboven konden verheffen; cortes 50½ à 1½ bij geringe affaire, ook in derzelve coupons is weinig omgezet; de prijs bleef 33 à 1½ pCt.

Rusland. Oude Russen 104½ à 1½; nieuwe 104½; Russen van 1831 en 1833 99½ gedaan; naar roebels was eenige vraag voor binnenlandsche rekening en steeg de prijs daardoor tot 70½ pCt.

Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren, Braziliaansche effecten hebben op nieuw zich hooger gesteld en werden heden tot 89½ toe betaald; Columbia en Peru echter op nieuw bijna 2 pCt. naauwer dan gisteren.

HATTEM, den 28sten April.

Wij geven bij dezen openlijk kennis, dat Hare Majesteit onze gekelde Koningin behagte heeft, na kennisneming van de aangeboden rekening en verantwoording over den jaer 1834 van het hier bestaande genootschap der Moederlijke Weldadigheid, op nieuw eene som van f 200 te schenken, tot ondersteuning en instandhouding van het gemeld genootschap.

Hat zal wel niet behoeven, dat bij deze openlijke vermelding van deze hernieuwde menschlievende daad van Hare Majesteit iets bijeyoged worde; overtuigd zijnde, dat zulk een voorbeeld genoegzaam zijn zal, tot opwekking en aanmoediging, om verder deze nuttige inrigting te helpen ondersteunen.

Mengelwerk.

Ites over de zamenstelling der regterlijke magt en het bevel der Justitie.

Aan den Heer P. P. P.

Met belangstelling Mijn Heer! heb ik gelezen, wat gij in de Arubemsche Couranten van den 24 Maart en 4 April j. in het midden gebtagt hebt, omtrent de aanstaande organisatie der Regterlijke magt, in ons Vaderland, en ik houde het voor allezins wenschelijk, dat onderscheidene wenken, aldaar door u gegeven; in de wetgevende vergadering ernstig mogen worden ter harte genomen. Intusschen zij het mij toegund, u te doen opmerken, dat, mijns bedutkens, de *Examina's*, aan welke gij, in navolging van 't geen in *Pruissen* plaats grijpt, onze aspirant-regters middel onderwerpen, goenszins een zekere waarborg zijn, om datgeen te verkrijgen, hetwelk met dezen maatregel bedoeld wordt: *bekwame leden van de regibanken en hoven*. — Ik weet niet, hoe het in het koninkrijk *Pruissen* met die *Examina's* toegaat; doch het zoude in ons Vaderland al spoedig niet meer dan eene bloote ceremonie zijn, gelijks verre weg de meeste soortgelijke onderzoekingen. — Als men toch aan de wet op het hooger onderwijs streng de hand houdt,

de goede voorschriften, die zij bevat, naleefde, dan kon het niet missen, of een gepromoveerd doctor in de regten zoude ten minste behoorlijk latijn verstaan, en zekere vorderingen in de theoretische regts-kennis moeten hebben gemaakt, die hem in staat stelden, om, bij verdere oefening en trouwe studie van het praktisch gedeelte des regts, met der tijd een geschikt regtsgeleerde te worden; — doch zelfs dit ontbreekt, helaas! De meeste jongelieden, die als doctor in de regten onze akademien verlaten, keeren niet zelden van de universiteit in de ouderlijke woning terug met mindere kundigheden dan zij bij 't verlaten der latijnsche scholen bezaten en zulks alleen, omdat de professoren hoe langer hoe nalatiger worden bij het afnemen der *Examina's*, en somwijlen toelaten, dat de geheele *publike promotie* in der daad niets anders dan eene *kermisgrap* wordt.

Hiervan voorbeelden op te geven zoude niet moeilijk zijn, maar men weet algemeen, dat de zekerheid, dat de *Examina's* slechts *pro forma* worden afgenomen (wanneer de kandidaat dit verlangt), vele jonge lieden *hoognaamd niets* aan de hooge school doet uitvoeren, en dit vaak op derzelve levensgeluk allerschadelijkst invloed. — Maar niet alleen aan de hooge scholen wordt bij 't examineren de hand geligt, ook bij andere onderzoekingen bestaat het zelfde euvel — maar dikwerf in eene omgekeerde reden, — gelijk bij de *examina's*, bij voorbeeld, die de kamers der notarissen, van eenen aspirant-notaris moeten afnemen. — Niet zelden heerscht bij zoodanig onderzoek de verregaande partijdigheid; niet zelden maakt men het den man, die allen aanleg en de bekwaamheid tot het vak in zich verenigt, bij het examineren zoo moeilijk, dat hij er onder bezwijkt, en daar en tegen zijn mededinger, die een eerste brekebeen is, zoo gemakkelijk als mogelijk; en waarom? omdat de heeren, die examineren, liever eenen collega bekomen, die niet in staat is, hun licht te betimmeren, dan eenen, wiens knapheid hem weldra het vertrouwen en de gunst zijner medeburgereu zoude waardig maken. — Wis geen vreemdeling in den loop der wereldsche zaken is, zoude de waarheid van het door mij aangevoerde, hoezeer niet zonder uitzonderingen, kunnen bevestigen, en gij, Mijnheer, weet, zeker even goed als ik, hoezeer in meest alle vakken, bij *examina's* partijdigheid, vooringenomenheid of jaamheid en nalatigheid voorzitten; iets, dat, naar mij voor komt, bij een onderzoek van personen, die reeds gezeten burgers zouden zijn, nog meer dan ooit zoude te vreezen staan, waarom ik dan ook aan de door u bedoelde *examina's*, hoezeer in alle geval beter, dan *opstrekt geen onderzoekings-maatregelen* zijnde, het zegel mijner goedkeuring niet kan hechten.

Er zouden, mijns inziens, andere voorschriften en bepalingen te maken zijn, die aan het justitie-wezen op den duur bekwaame leden zouden kunnen verschaffen; hieronder rangschik ik, in de eerste plaats, het weder in werking brengen en toepassen van eenen maatregel, die de nog bestaande wet op de *advocatuur* voorschrijft: de bepaling namelijk, dat ieder doctor juris, die van de akademie te huiswaarts keert, de eerste jaren niet dan onder de leiding van een oud advocaat de praktijk mag uitoefenen, of, beter gezegd, niet op zich zelve staande mag praktiseren zonder eenige jaren *en stage* op het kantoor van eenen advocaat te zijn werkzaam geweest. — Waarom men dit verstandige voorschrift van *Napoleon's* wet op de *advocatuur* in *Nederland* nimmer in werking heeft gebracht, telt mijns bet een deel van *Frankrijk* uitmaakte, is mij een raadsel; want zeker is het, dat men slechts weinige regtbanken en hoven in *Frankrijk* behoeft bezocht te hebben, om den weldadigen invloed van dien maatregel op te merken. Als men in die *stage* wetten invoerde en bepaalde, dat niemand lid van eenig regterlijk collegie konde kunten worden, dan die een zeker aantal jaren de praktijk werkelijk had uitgeoefend, dan was men verzekerd, dat onze jonge regtsgeleerden meer zouden gedaan hebben, dan bloot hunne namen op het *tableau der advocaten* doen inschrijven, en eenige jaren (gelijk de meesten) met de handen over elkander rond te loopen. En dezulken, die *niets doen* om zich te oefenen, *niets opmerken*, dat tot *vermeerdering hunner regtskennis kan dienen*, dingen naar iedere openvallende regterlijke betrekking en geven stouwtweg op, *dat zij reeds zoo veel en zoo veel jaren hebben gepraktiseerd als advocaat.* Het spreekt van zelf, dat ik hun de jaren, die zij *en stage* moesten doorbrengen, als *praktijkjaren* wilde hebben toegerekend.

Zoude een dergelijk voorschrift eene goede uitwerking moeten hebben op het bekomen van bekwaame leden voor de regtbanken — voor de hoven van appel zoude ik de bepaling verlangen, dat niemand lid van dezelve konde worden, dan die gedurende ten minste 5 jaren in de eene of andere regterlijke betrekking ware werkzaam geweest, of gedurende niet minder dan tien jaren als advocaat of gedurende procureur werkelijk de praktijk had uitgeoefend; want of zij al zoo veel jaren, als het ontwerp van wet nu vordert, den graad van meester in de regten hebben bezeten, doet minder dan niets af. — Zoo zij zich toch niet werkelijk op de praktijk hebben toegelegd, zijn zij *minder* geschikt, dan op 't oogenblik dat zij de akademie verlieten, om als registers te fungeren, daar het van zelve spreekt, dat zij, bij het niet voortzetten hunner studien in dat vak, in regtskunde *meest achter* dan *voortuit* zijn gegaan — en het al een zeer verkeerd denkbeeld is, om, bij 't, gelijk meermalen geschied is, iemand, die sedert zijne promotie in financiële betrekkingen werkzaam was, omdat hij sedert jaren den meester-grad bezat, in reeds gevorderde leeftijd tot lid van eene regtbank of hof te benoemen, of wel daartoe een oud doctor juris bekwaam te verklaren, die, in stede van de praktijk uit te oefenen, *ex professo*, de vanen van maas gevolgd heeft, en, bij meerdere jaren, eene rustiger bediening verkieslijker acht.

Omtrent het punt van te doene voordragt aan den Koning, ter vervulling van regterlijke functien, stem ik geheel met u in, mijnheer! en ik vinde het verrewer verkieslijker, dat keuze aan Z. M. geheel vrij te laten, en moge dan somwijlen iemand benoemd worden, die, door invloed van nabestaanden of vrienden, het koninklijk vertrouwen heeft weten te verwerven; het is stellig zeker, dat, bij de voordragt van kandidaten, (door welk collegie dan ook) de in 't alre misbruiken onrechtig grooter zijn zullen, en de keuze tyer algemeen minder op werkelijk geachtte personen zal vallen. — Wat de ondervinding omtrent soortgelijke verkiezingen zoo vaak reeds leerde, verstrekte liet tot een waarschuwend baken.

Heb ik u mijne gedachten *vrijmoedig* ontwikkeld; ik heb het tevens, gelijk ik vertrouw, met *eene bescheidenheid*, het belangrijk onderwerp passende, gestaan, en zal gaarne van u, of wie verder daartoe lust moge gevoelen, al zulke terzeggwijzigingen ontvangen, als voor welke men zal vermoenen, dat de door mij ontwikkelde denkbeelden vatbaar zijn.

SINCERUS.

Secretitels.

In de dagen van vrijheid, gelijkheid en broederschap, schoon zij anders niet veel rust en gemak aanbragten, was het toch wel gemakkelijk, dat men elkander zonder onderscheid van rang, en zonder te vreezen, dat men iemand te hoog of beneden zijne waardigheid zou titeleren, met den naam van *Burger* kon begroeten. Dit werd alstoen voor den hoogsten eernaam gehouden. *Vrijelijk* kon men daarmede elken land- of stadgenoot aanspreken, wie hij ook ware. Met deze eenvoudige benaming kon men overal volstaan, bij hoog en laag, zonder dat iemand zich kon, althans mogt, beleedigd achten.

Maar sedert dat *burger-zeggen* weder contrabande geworden is, en onde en nieuwe ecretitels vrijen invoer gekregen hebben, is de overvloed, zo groot geworden, dat het waarlijk een werk van studie is, om ieder, volgens den rang en de waardigheid, die hij in de maatschappij bekleedt, te betitelen. *Ruzsa* en *PARUS* noemen elkander bij hunne doopnamen, maar vervolgens klimt het op van *baas*, *meester*, *mijnheer* tot aan den troon, alwaar de opklimming eindigt in *Sire* en *Majesteit*. De Paus alleen heet *Zijne Heiligheid*, en de andere monarchen hebben elders eenige attributen van die Heiligheid zich toegeëigend, zoo als *Zijne Catholieke Majesteit*, *Allergetrouwste*, *Allerchristelijkste Majesteit*, en dergelijke, schoon men daarvan niet zoo veel meer hoort als weeten, gelijk ook niet van het woord *genade*, dat zoo algemeen was, vooral onder den adel en de kleine vorsten in *Duitschland*. Genadige heeren had men aldaar in menigte. Het was alles genade, wat zij deden, al deden zij niets anders, dan hunnen schuldigen plicht; zelfs al handelden zij allerongenadigt, ombarmhartig, onmenschelijk, voer het minst grillig en heuzelachtig, dan was het nog: *de genadige heer heeft de genade gehad*, van dit of dat te zeggen, van dit of dat te doen. Maar het schijnt, dat de tijdgeest, die meer en meer doet inzien, dat menschen menschen zijn, en hoeg hoog verheven ook, met de Godheid niet gelijk gesteld mogen worden, op deze afgoden mede zijnen invloed begint uit te oefenen, zoodat men het ongepaste en walgelijke begint te gevoelen van het woord *genadig* eenen steyling als ecretitel toe te voegen, of zijne uitspraken en bedrijven voor loutere genadebewijzen te houden, als had hij tot goed-doen geenerhande verplichting. Om evenwel de hooge personaalje voor het gevoel van die verplichting eenigermate te sparen, en dezelve voor het publiek, zoo veel mogelijk, te verdonkeren, is men nog hoffelijk genoeg, om een ander woord in de plaats te stellen, dat gunstige overeenkomst heeft met het vorige, om tot eenige vergoeding te kunnen strekken, het woord *beheagen* namelijk. Zoo zegt men nu: het heeft *Zijne Hoogheid* of *Zijne Majesteit behaagd*, dit of dat te besluiten, waarin ligt opgesloten, dat een Vorst eigenlijk niet naar eed en plicht handelt, noch behoef te handelen, maar eerder naar eigen verkiezing en welbehagen, of dat zijne handelwijze louter onverpligte goedheid is, dat weder het andere: *heeft de genade gehad*, zeer nabij komt, en eerder tot het vrijmagtig Opperwezen, dan tot een sterfelijk schepsel behoort.

Voor het overigs worden er tusschen beiden hijskens zoo vele onderscheiden ecretitels gevonden, als er verschillende rangen en standen in het rijk zijn, als *heer*, *wel edele heer*, *hoog edele*, *gestrengt wel edele*, *hoog edele gestrengt wel geboren*, *hoog wel geboren*, en *excellantie*, behalve die, welke de onderscheiden stads- en staatsmagten, of lichamen van bestuur dragen, als *edel achtbare*, *groot achtbare*, *edel mogende heeren*.

De eerste trap van distinctie begint met *mijn heer*. Deze eernaam verkrijgt iemand al spoedig, zoodra hij zich eenigermate door zijne kleeding, woning, bedrijf en levenswijze boven den gewonen werkman begint te verheffen. Die naam is daarom vrij algemeen, en begint hoe langer hoe algemener te worden. Maar als men twee menschen in gesprek ziet, die elkander als, om strijd *mijn heer* noemen, is het dan niet, als of ze telkens elkander van logentaal beschuldigen, en willen zeggen, neen, ik ben uw heer niet, gij zijt mijn heer; zoo zeggen dan ook beiden bij het afscheid weerkelrig: *uw dienaar*, *onderdanige dienaar*. Het is inderdaad kluchtig te hooren, als men bij soortgelijke complimenten een weinig stil staat, en nadenkt; te meer, daar het zoo dikwils blijkt, als het op stuk van zaken, of op heerschappij-voeren en wezenlijke diensten aankomt, geen van beide heeren de minste wil zijn, en de een voor den andere geen haar breed wil onderdoen noch uit den weg gaan, noch tot eenige dienstbetooning bereidwillig is. Doch ieder weet, dat die betuigingen van *mijn heer* en *uw dienaar* slechts valsche munt is, die men alleen uit eene aijlzwijgende overeenkomst elkander vrijelijk in de hand mag stoppen, om er mede te spelen, gelijk kinderen met legpenningen spelen in plaats van met echte goudstukken. En nu ieder dit weet, kan het ook zoo veel kwaad niet; niemand kan er mede bedrogen worden, daar niemand bij het uitgeven en ontvangen er eenige wezenlijke waarde aan hecht. Het is alleen een bloot kinderspel, achoon, als men het wel beschouwt, onder groote menschen, vrij belagchelijk.

Het meest ben ik verlegen met den titel *gestrengt*. Hoe men dit als een ecretitel van den hoogsten rang kan aannemen, en in welken zin het verstaan moet worden, valt moeilijk te verklaren. Het stoot min of meer tegen de borst; want het vorwelt eerder schroom en afkeer, dan hoogachting. Als de bedoeling is, om de menschen op een verren afstand van zich te houden, of te zorgen, dat zij niet te vrij en te gemeenzaam den dus betitelden persoon zullen naderen, is het daartoe wel geschikt. Gestrengheid boezemt eerder vrees dan vertrouwen in. Maar die beoefening heeft toch weinig edelaardigs; en ondertusschen wordt het doorgaans vereenigd met: *wel edele*, *hoog edels*, gelijk men onder anderen zien kan in de laatst uitgegeven *Handelingen der algemeene vergadering van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen*. Daar vindt men eene optelling van de aanzienlijke personen, welke deze vergadering met hunne tegenwoordigheid

vervaard hadden. Behalve eenige excellentie's en een enkele wel eerwaardige en
 eenige andere, bestaat voor het overige de optelling uit een lange lijst van
 wel edele en hoog edele gestrengde heeren. Ik kan niet denken, dat begunstigers
 van eene maatschappij, als die tot Nut van 't Algemeen, met de zirks gemel-
 de bedoeling zich gestrengen zullen laten noemen. Wat beteekent het dan? Waar
 ziet het op? De eenigste goede zin, die er aan gegeven kan worden is (dunkt
 mij) dat zulke heeren bij uitbreiding strengere handhavers van recht en orde
 zijn, of, dat zij streng opzigt zullen toezien, zeer nauwgezet van geweten,
 door strenge zeden bijzonder uitmunten. Niet ligt echter zal iemand dien zij
 daarin zoeken, maar voeleer meenen, dat het zeggen wil: ik kom zulke heeren
 niet te na, wij zijn terstond in hunne eer getaat; en gij hebt de strengste strafre-
 vreezen, als zij zich beleedigd achten enz. Deze titel is althans van eenige deis-
 fore en twijfelachtige beteekenis, om de hooge waardigheid van personen uit te drukken,
 en hoe iemand zich daaraan verzeerd kan achten, is een raadselachtig. Het be-
 en misschien alleen zou bij passen voor eene sekere soort van Recensenten, die
 zich op den regterstoel zetten, niet om te oordeelen, maar alleen om te ker-
 soeken; of hoorn eigene schraapderheid en het velerij uit te kransen. Bij uit-
 stuiting mogen de zoodanigen Gestrengde heeren genoemd worden. Het zij man
 of vrouw, niemand wordt door hen gespaard, als zij de tachtroede in de hand
 nemen. Nog laatstelijk zag ik dezelve opgeheven in een onzer tijdschriften tegen
 eene vaderlandsche vrouw. Vier romans werden daarin achtervolgens beoordeeld.
 De eerste heette *RIJKHOORDE VAN TAYLOR*, in deelen, door wijfynouwe v.
 KARRÉ, een oorspronkelijk werk; de drie andere waren vertalingen. Van de
 eerste werd niet anders, dan ten nadeele, en van de overigen niet, dan met
 het gesproken. Dit grieft terstond mijn nationaal gevoel. Men hoort zoo dik-
 wils klagen over de geboete onachtzaamheden en de wainig, opraptonkelijke mar-
 ken, die in het Rijk verschijsen; maar (dacht ik) als men Nederlandsche schrij-
 vers, of schrijfters zoo ten strengste veroordeelt, en buitenlandsche met zoo
 veel toegevendheid behandelt, zal er des te meer reden tot gemelde klage gege-
 ven worden. Of zou er dan werkelijk niets goeds in genoemde roman gevonden
 worden, om een tikel staakje te kunnen antihalen? De *RIJKHOORDE VAN*
TAYLOR hebben wij ook in ons huis gelezen, en over het geheel met geno-
 gen. Ik had wel aanmerkingen te maken, da grooten deels dezelfde, die re-
 censen gemaakt heeft, maar, schoon ik geen recensent van beroep ben, zou
 ik wel kans zien, uit hetzelfde werk, even veel, neen, ongelijk veel meer bij-
 te brengen, dat wettelijk goed, prijzenswaardig en zelfs voortreffelijk is. Mi-
 dankt, de recensent had dit even goed kunnen doen, indien hij het had willen
 doen, zoo als zijt pligt was. Er heestcht toch in dezen roman, gelijk in de an-
 dere geschriften van dezelfde schrijfter, eene buitige atrekking tot het goede en
 schoone, wel verre van zedebedervend te zijn, waarom hij eens zoo algeheele
 afkeuring of verwerping zou verdienen. Zulk een vonnis mag, waarlijk, wel ten
 uiterste gestreng genemd worden, en de regter, die het dus in het openbaar
 uitsprekt, en wel tegen het voortbrengsel van eener vrouwelijke en achtings-
 waardige hand, kan in volken nadruk den naam voeren van *gestreng, zeer ge-
 streng, zonder bijzorging van wel edele of hoog edele*; want, dat er iets edela-
 in zoodanige openbare en noodelooze ontmoedigingen en verguizingen kan plaats
 hebben, zal bezwaarlijk voorondersteld kunnen worden.

Maar lang genoeg zal ik nu ook over dat gestrengde uitgewijd hebben. Alleen
 wilde ik er nog bijvoegen, dat eene juiste onderscheiding van de gemelde eere-
 edels gansch geen onverschillige zaak is, inzonderheid voor die genen, welke
 met lieden van distictie en hooge autoriteiten te doen hebben. Ligt kan men
 in de titelatuur mistaken, en dit beschouwd worden als een *crimen laesae ma-
 jestatis*. Zoo iemand b. v. iets te verzoeken heeft, en ongelukkig den per-
 soon, welken hij tot dat einde aanspreekt of schrijft, niet den gebruikelijken
 voornaam geeft; kan dit alleen rede genoeg zijn, waarom hij dezelfs gunst
 verliest, en het verzoek wordt afgestagen. Het ware daarom wel te wetschen,
 dat eene een schrijver, der zaken kundig, vaste, regels van titelatuur voor iedere
 kwaliteit opgaf. Hiermede zou wezenlijk eene dienst geschieden aan velen, die
 gaarne aan anderen de eere willen geven, waarop zij gesteld zijn, al het
 staat het dan slechts in ijdele benamingen. Misschien zou het geen ongepast
 amannakende uitmaken, gelijk men daarin tafels vindt van verschillende maten
 en gewichten, van zegels, en wat dies meer is. Wie weet wat een volgend nieuw
 jaar oplevert!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 April 1 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
 Den 29 dito 1 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Heden beviel voorspoedig van een' welgeschapen Zoon, F. L.
 BARONNEN VAN HEERD T, geliefde Echtger-
 noot van
 ANNAM,
 den 22sten April 1835. AD. VAN DE POLL.

Te ZEVENAAR overleed den 22sten April 1835, na een
 langdurig liden, en na voorzien te zijn met de H. H. Sacramen-
 ten der Stervenden, Vrouwe C. E. C. HEYNE N,
 Geb. P. E. L. G. R. O. M., in den ouderdom van 49 jaren.

† § † BESTURDEREN van de NEDER-
 † † LANDSCHE MAATSCHAPPIJ van
 † † BRANDVERZEKERING gevestigd te
 T I E L, adverteeren, dat in de algemeene Vergadering van Begal-
 hebben gehouden op den 24sten April l. l., het dividend over 1834
 bepaald is op vijf per Cent van het gefourneerde Kapitaal. — Tot de be-
 taling der Coupons zal van primo Mei eerstkomende dagelijks worden
 gevaccerd ten Kantore der Maatschappij, en bij de Heeren Z E N O R-

MANT & VAN O U W E N A L L E R, Kaasiers te
 Amsterdam, en de Heeren D. CHABOT & COO N,
 Kaasiers te Rotterdam.

Tiel, den 25sten April 1835.
 Uit Naam van het Bestuur,
 P. A. REUCHLIN,
 Directeur.
 D. W. FR. REUCHLIN,
 Administrateur.

† § † KERKVOOGDEN der HERVORMDE
 † † GEMEENTE te V A R S S E V E L D
 † † zijn voornemens, om, onder nadere goedkeuring van het
 Provinciaal Kollegie van Toezigt over de Kerkelijke Administratie der
 Hervormden in Gelderland, op Woensdag den 13den Mei 1835, des
 voormiddags ten 10 ure, ten huize van A. G. B. U. T. F. E. L. I. J. N. K.,
 te Varsseveld, aan den minst-aannemenden aan te besteden
 Eenige V E R B E I M M E R I N G E N en R. E. F. A.
 R A T I E N aan het Kerkgebouw, de Predikants-Woning en
 het Kerkhof, met de L. E. V. E. R. A. N. C. I. E der daartoe
 benodigde M A T E R I A L I E N, bestaande in, een
 L. E. J. E. N. D. A. K, P. L. A. T. O. N. B., M. E. T. S. E. C.
 T. I. M. M. E. R., S. M. I. D. S. en V. E. R. W. E. R. S. W. E. R. K.
 De Voorwaarden en het Beatek, waarop deze Aanbesteding zal plaats
 hebben, zullen 14 dagen te voren, ten huize van A. G. B. U. T. F. E. L. I. J. N. K.
 T. E. R. I. N. K. voornoemd, ter lezing en inzage liggen; terwijl drie
 dagen voor de Aanbesteding de noodige aanwijzing op de plaats zelve
 zal geschieden.
 Varsseveld, den 24sten April 1835.

Kerkvoogden voornoemd,
 Namens dezelve,
 J. BOLAND,
 Secretaris.

§ § § Met Mei T E H O U R: Een klein B U T T E N-
 § § § H U I S, aan den Straatweg van Zutphen naar Brum-
 † † † men, voorzien van eene V O O R- en K E C H T E R-
 K A M E R, A L K O O F, K E U K E N, W A S C H-
 S L A A P- en M E I D E N K A M E R, Z O L D E R S-
 T U I N, met onderscheidene V R U C H T D R A G E N D E
 B O O M E N. Adres bij W. J. T H I E M E, te Zutphen.
 Brieven Franco.

PUBLIEKE VERKOOPING

Van eene zeer aanzienlijke partij, meestal zeer lange en zware, zelfs
 eenige voor Molensassen en overigens voor Balken, Palen, Bergroeden,
 Kuip- en allerlei Timmerhout geschikte E I K E N B O O M E N,
 in 40 perceelen, alles staande op het Erve *Lutje Wiltink*, onder
 Geesteren, op een kleinen afstand van de *Wijk*, welke op Zatur-
 dag den 2den Mei 1835, te beginnen des voormiddags ten 10 ure, ten
 huize van den Kastelein A. M A R T E N S, te Borculo, zal
 gehouden worden. — De aanwijzing zal geschieden door den Bouw-
 man van dat Erve; terwijl de wege nadere informatie te bekomen
 is bij den Notaris L A M B E R G H, te Borculo.

† § † Iemand het F A B R I C E R E N der L Y M. groen-
 † † dig verstaande of te willen leeren, en daarin werkzaam
 § wenschte zijn, adresseeren zich per franco-brieven onder
 de letter X, met opgaf van Woonplaats, aan den Boekdrukker C.
 A. T H I E M E, te Arnhem.

**B O U R I C I U S
 ALGEMEENE POSTWAGEN DIENSTEN.**

De Diligence des middags ten 3 ure 30 minuten van Arnhem over
 Amerongen naar Amsterdam vertrekkende, door die welke thans ten
 2 ure 15 minuten over *Woudenberg* naar Amsterdam, Utrecht en
 Rotterdam doorloopt vervangen zijnde, zoo zal te beginnen op den
 Isten Mei e. k. de eerstgenoemde in plaats van ten 3 ure 30 minuten,
 voortaan ten 11 ure 's morgens van Arnhem over Amerongen afaan,
 na aankomst der ten 9 ure 's morgens van Nijmegen op Arnhem lopende
 dienst, en eerlang na aankomst tevens van eene dienst des morgens
 vroeg van Dinxperlo en Gendringen over Terborg en ten 9 ure uit
 Doesborgh, zoo wel als ten 8 ure uit Zutphen naar Arnhem, — alle
 gezamenlijk ten 4 ure 30 minuten te Utrecht en ten 8 ure 30 minuten
 te Amsterdam, des nachts te Rotterdam aankomende.
 Arnhem, den 23sten April 1835.
 De Ondernemer en Hoofd Administrateur,
 BOURICIUS.

† § † Iemand het F A B R I C E R E N der L Y M. groen-
 † † dig verstaande of te willen leeren, en daarin werkzaam
 § wenschte zijn, adresseeren zich per franco-brieven onder
 de letter X, met opgaf van Woonplaats, aan den Boekdrukker C.
 A. T H I E M E, te Arnhem.

** Den 24sten April 1835 is door J. G. M E Y E R, te Ar-
 hem, aan de Edel Achtbare Regering dezer Stad, ter vertaling in het
 Nederduitsch vertoond:
 J. J. ALBERTI, die Junge Dame van guten Ton und fei-
 ner Bildung; 2te auflage 1833.

** Op den 27sten April 1835 heeft C. A. T H I E M E, te
 Arnhem, aan het Gemeente-Beaunr aldaar ter vertaling in het Neder-
 duitsch vertoond: *Souvenirs, Impressions, Pensées et Paysages, pen-
 dant un voyage en Orient, (1832 - 1833), ou notes d'un Voyageur,
 par A. DE L A M A R T I N E, 1833.*